

06 - 28.02.2026

АНТОНИЯ МАРИНОВА - CRAZY

„55“

Петдесет и пет не е число на равносметка.
Петдесет и пет е праг.

Възраст, в която времето престава да бъде линия и се превръща в дълбочина – в натрупване на образи, тела, следи и мълчания. Изложбата „55“ не отбелязва години. Тя отбелязва състояние. Момент, в който погледът се обръща навътре и започва да вижда по-ясно.

Творчеството на Антония Маринова – CRAZY отдавна съществува отвъд fotografiaята като документ. То се развива в полето на трансформацията – там, където образът се наслоява, разтваря и отново се събира в смисъл. Женското присъства тук не като тема, а като същност – като архетипна енергия, която помни, съхранява и преминава.

Жената в тези образи не позира.
Тя пребивава.
Тя не е видяна – тя гледа отвътре.

Самодиви, сенки, тела, вода, земя, следи от присъствие и отсъствие – това не са символи, а състояния. Природата не е фон, а равноправен участник. Гората диша заедно с фигурата. Реката не тече – тя помни. Земята не поддържа – тя приема.

В изложбата „55“ женското се явява като място на преход – между младост и зрялост, между образа, който сме показвали, и истината, която вече не искаме да крием. Това е моментът, в който крехкостта престава да бъде слабост и се превръща в форма на сила.

Образованието, дългогодишната работа с фотография, графика, текстил и колаж, преподавателската практика и натрупаният опит не присъстват тук като биография, а като вътрешна увереност. В спокойствието на жеста. В правото на тишина. В отказа от обяснение.

Тази изложба е моят личен жест на завръщане – към тялото, към паметта и към онази истина, която идва, когато престанеш да се страхуваш от собствената си дълбочина.

Пространството на галерията в Чирпан не е просто място, а съучастник в този разказ. Тук образите не се подреждат, а се настаняват. Те изискват бавен поглед, присъствие и тишина. Галерията се превръща в пространство за преживяване, а не за преминаване.

„55“ е изложба за жената като памет.
Като ритуал.
Като дом.

Тя не предлага отговори. Тя отправя покана – към забавяне, към вглеждане и към припомняне на онова женско знание, което съществува отвъд времето, жанра и формата.

„55“ не завършва разказ.
Тя го освобождава.